

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421202516
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4421202516.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: V. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX, zastúpený: Advokátska kancelária Nagy & Nagy s. r. o., so sídlom v Nových Zámkoch, Kukučínova 8, IČO: 53 582 268, proti manželke: M. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Ema Zacharová, advokát s. r. o., so sídlom v Nových Zámkoch, Forgáčova bašta 5676/7, IČO: 47 237 023, o rozvod manželstva, o odvolaní manželky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. júla 2021 č. k. 16Pc/9/2021-51 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Návrh manželky na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie manželstvo V. A., nar. XX. XX. XXXX a M. A., rod. A., nar. XX. XX. XXXX, uzavreté dňa XX. XX. XXXX v Q., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Sokolce vo zväzku 3, ročník 1981, na strane XXX, pod poradovým číslom X rozviedol (I.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (II.). Svoje rozhodnutie po právnej stránke zdôvodnil ust. § 18, § 22, § 23 ods. 1, 3 Zákona o rodine, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.1. Vykonaným dokazovaním zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa XX. XX. XXXX v Q. a manželstvo je evidované v Knihe manželstiev Matričného úradu Sokolce vo zv. 3, ročník 1981, na strane XXX, pod por. č. 9. Posledným spoločným bydliskom manželov bola A. č. XXX. Z manželstva maloleté deti nepochádzajú.

1.2. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Súd mal jednoznačne preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi sú hlboko, vážne a trvale narušené, nie je tu predpoklad obnovenia manželského spoluzitia z dôvodu úplného citového odcudzenia zo strany navrhovateľa, ku ktorému došlo preto, že v manželstve prevládala disharmónia, účastníci prestali spolu komunikovať, ako aj pre správanie manželky, ktorá počas manželstva nadviazala mimomanželskú známosť. Uvedenú situáciu potvrdila i vypočutá svedkyňa, dcéra účastníkov, ktorá s nimi žije v spoločnej domácnosti od narodenia. Počas manželstva manželka nadviazala mimomanželskú známosť, ktorú nepoprela a uznala, účastníci sa rozchádzali jedine v tom, že manželka sa bližšie nevyjadrila k tomu, ako dlho bola u priateľa, prípadne kedy tam chodila. Svedkyňa potvrdila, že manželka mala viaceré mimomanželské známosti. Súd mal za to, že manželka neuniesla dôkazné bremeno v tom, že by

tomu tak nebolo, pretože jej obrana spočívala len na tom, že sa z nehnuteľnosti neodšťahovala. I momentálne manželka odchádza zo spoločnej domácnosti, pretože sa s ňou nikto nerozpráva, avšak sama neuviedla žiadne kroky, na základe ktorých by sa snažila zvrátiť vzniknutý stav. Obaja účastníci majú samostatné izby, spolu nekomunikujú, intímne sa nestýkajú a spoločne nehospodária. Manželia nežijú spolu ako rodina pre vyššie uvedené dôvody. Nevytvárajú si navzájom zdravé rodinné prostredie. Manželia spoločne nehospodária minimálne 10 rokov, odkedy navrhovateľ neprispieva manželke, nedáva jej žiadne finančné prostriedky. Manželka býva v nehnuteľnosti spolu s ostatnými členmi rodiny bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom prispievala na náklady na bývanie. Je pravdou, že poberá invalidný dôchodok, z ktorého si uhrádza len svoje základné potreby, avšak neuviedla ani jednu skutočnosť, že by sa snažila prispieť na náklady na bývanie, prípadne na náklady na stravovanie. Náklady na bývanie uhrádza navrhovateľ s tým, že rovnako spláca i úver, ktorý si zobral sused a ktorý predstavoval kúpnu cenu nehnuteľnosti za účelom vyrovnania dlhov účastníkov, ako aj dcéry. Dcéra účastníkov nakupuje potraviny do domácnosti, ktoré sú prístupné i manželke, avšak v poslednom období, asi pred mesiacom uzamkli priestory okrem kúpeľne, aby si manželka nemohla brať zo spoločných potravín, keď odchádza na víkendy k svojim známym, čo uznala a nepoprela. Súd mal jednoznačne preukázané, že rozvrat manželstva je trvalý a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, keď účastníci spoločne nekomunikujú, spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú a spoločne nevytvárajú zdravotné rodinné prostredie pre nich oboch dlhšie ako 10 rokov. Je nepochybné, že manželia netvorí jeden celok. Zistené objektívne príčiny rozvratu manželstva, ktoré nie sú len prechodného charakteru, nie je možné odstrániť, a preto súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a manželstvo účastníkov rozviedol. Tvrdenia manželky ohľadne jej nesúhlasného stanoviska s rozvodom súd považoval za irelevantné, pretože skutočnosť ohľadne majetku účastníkov je možné riešiť v iných konaniach až po rozvode manželstva. Manželka si musí byť vedomá toho, že nie je možné očakávať plnenie manželských povinností zo strany navrhovateľa, ak si sama svoje povinnosti neplní a porušila manželské povinnosti tým, že nadviazala mimomanželskú známosť, odchádzala z domu, tak ako to robí i teraz, nijakým spôsobom sa o navrhovateľa nestará dlhú dobu, nevarí, neperie, nežehlí mu, neprejavuje o neho nijaký záujem. Súd konštatuje, že prvotnou príčinou rozvratu manželstva bolo správanie navrhovateľky a následne i finančné problémy, ktoré účastníci mali, ktoré nepoprela a svedkyňa ich potvrdila. K tvrdeniam právneho zástupcu manželky ohľadne princípov CMP súd zdôrazňuje, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by navrhovateľ konal v rozpore s dobrými mravmi alebo, že by bol takýto jeho úmysel i do budúcnosti. Súd aplikoval a interpretoval právo rovnako ku všetkým účastníkom konania a vykonal dokazovanie na zistenie skutočného stavu veci. Súd návrh na výsluch osoby, ktorej účastníci odpredali nehnuteľnosť po tom, ako si zobrala úver, ktorý spláca navrhovateľ, zamietol, pretože ho v tomto konaní považoval za nadbytočný, pretože manželka bola prítomná pri všetkých úkonoch týkajúcich sa ohľadne spoločnej nehnuteľnosti účastníkov, ktorú nadobudli počas manželstva a následne previedli na suseda, tak ako to vyplýva z jej výpovede.

1.3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože uvedený zákon na konanie o rozvod manželstva neustanovuje inak.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním manželka, ktorá sa domáhala zmeny rozsudku súdu prvej inštancie a zamietnutia návrhu, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietala, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Dôvodila tým, že k rozvodu manželstva v zmysle § 22 Zákona o rodine je možné pristúpiť len v závažných prípadoch, kde je preukázaná vážnosť rozvratu a intenzita v takom rozsahu, že neumožňuje ďalšie zotrvanie v manželstve. Uznala, že bolo preukázané, že manželstvo bolo narušené, avšak nie do takej miery, že nemôže plniť svoj spoločenský účel. Manželstvo neuzatvárali bezúčelne, vychovali dcéru, čím naplnili jednu zo základných funkcií manželstva. Za ďalšiu menej významnú funkciu považuje i vzájomnú pomoc a zabezpečenie bývania. Túto naplnili, keď v roku 1986 kúpili rodinný dom v A. č. XXX, v ktorom dodnes bývajú a v ktorom žije s nimi i dcéra so svojím manželom a ich deťmi. Navrhovateľ, ako aj manžel ich dcéry v roku 2012 mali rôzne dlhy, čo sčasti potvrdzuje aj výpoveď navrhovateľa na pojednávaní dňa 22. 06. 2021. Z dôvodu zbavenia sa dlhov navrhovateľ dohodol s kamarátom - kolegom C., že na neho prevedú ako manželia vlastnícke právo k ich rodinnému domu a že mu navrhovateľ bude mesačne splácať sumu 250 eur, a keď sa splatí celý dlh, tak na nich bezodplatne prevedie späť rodinný dom. Kúpna cena podľa zmluvy bola dohodnutá vo výške 25 000 eur, z ktorých podľa jej informácií C. L.

manželovi vyplatil sumu 5 000 eur pri podpise zmluvy a za účelom vyplatenia časti kúpnej ceny v sume 20 000 eur si C. L. zobral zo Slovenskej sporiteľne, a. s. hypotekárny úver, z ktorého mala byť manželovi vyplatená aj druhá časť kúpnej ceny v sume 20 000 eur, ktorá mala slúžiť na uhradenie dlhov manžela a manžela dcéry. Keďže dom mali v bezpodielovom spoluvlastníctve, na prevod vlastníckeho práva bol potrebný aj jej súhlas a podpis. Najprv nesúhlasila, avšak na naliehanie dcéry, ktorá sa bála, že jej manžel pôjde pre neplatenie dlhov do väzenia, súhlasila a túto zmluvu podpísala. Chcela tak pomôcť rodine v splatení dlhov a manželovi verila, že bude schopný splácať dlh, a keď sa táto pôžička vo forme platenia nájomného splatí, budú opäť zapísaní ako vlastníci domu. Pri dlžnej čiastke 25 000 eur a splátkach 250 eur k splateniu dlhu príde po 100 mesiacoch, k prevodu prišlo v auguste 2012. Prvé mesiace manžel podľa jej vedomostí splácal niečo menej, a teda má za to, že dlh bol určite v celosti uhradený, najneskôr niekedy vo februári alebo v marci tohto roku (2021). Manžel na pojednávaní dňa 20. 07. 2021 potvrdil ústnu dohodu o záväzku C. L. vrátiť dom do ich vlastníctva po tom, ako sa splatí pôžička a zároveň povedal, že k dnešnému dňu vyplatil asi iba polku dlhu. Nie si je však istá, či je to pravda.

2.1. Manžel vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 22. 06. 2021 uviedol, že manželstvo nefunguje už 20 rokov a posledných 10-15 rokov je formálnym zväzkom. Skutočnosť je taká, že spolu bývajú a starajú sa o domácnosť. Práve preto v roku 2012 súhlasila s tým, aby C. L. sa dočasne stal vlastníkom ich domu. Riešili sa tým problémy dcérinho manžela, ako aj jej manžela. Vypovedá to o tom, že vzťah s jej manželom, ako aj s dcérou bol dobrý, a to aj napriek tomu, že už v tom čase žili s manželom v jednej domácnosti, avšak čiastočne oddelene. Hoci komunikácia bola veľmi sporadická, pri podstatných veciach, keď išlo o základné istoty, bezpečie a pomoc rodine pri sebe vedeli stáť a rovnaký prístup by čakala aj ona od neho.

2.2. Ďalšou funkciou rodiny a manželstva je podpora členov v chorobe a starobe. Je invalidnou dôchodkyňou, má viaceré zdravotné obmedzenia a nemá možnosť prispievať na náklady rodiny v takom rozsahu ako v minulosti. V súčasnosti má príjem z invalidného dôchodku v sume 149 eur a žiadny iný príjem nemá. Je odkázaná na pomoc manžela a dcéry, ktorej poskytuje bývanie. Javí sa jej, že manžel podal návrh na rozvod manželstva v situácii, keď už dlh voči C. L. bol splatený a s dcérou sa rozhodli, že ju vylúčia z domácnosti, a tak sa zmocnia domu. Toto považuje za pravý dôvod podaného návrhu na rozvod manželstva. Žiada, aby bol vypočutý C. L. a nevykonanie tohto dôkazu by mohlo viesť k nedostatočnému zisteniu skutkového stavu, ako aj k predčasnému rozhodnutiu vo veci. Vkladový spis, ktorý súd zabezpečil nie je rovnocenný dôkaz ako výsluch ňou navrhnutého svedka L.. Manžel na pojednávaniach nevysvetlil skutočnú motiváciu podania návrhu na rozvod manželstva. Pokiaľ by neboli previedli dom do vlastníctva p. L., dodnes by spokojne, rovnako ako už 20 rokov, žili. Teraz je čas na vrátenie domu a toto je pravá príčina tohto súdneho konania.

3. K podanému odvolaniu manželky sa vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Považuje ho za vecne správny a v plnom rozsahu sa stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozsudku. Je toho názoru, že argumenty manželky boli počas konania vyvrátené a spochybnené a nie sú založené na pravde a sú právne irelevantné. Argumenty manželky, že s rozvodom manželstva nesúhlasí a to z dôvodu, v zmysle ktorého by prišla o polovicu domu, len podčiarkujú skutočnosť, že manželstvo si už dávno neplní svoju spoločenskú úlohu a je v podstate neexistujúce. Zároveň je to právne irelevantný dohad, nakoľko „sused ako vlastník domu, môže s ním voľne nakladať“. Aj v prípade, ak by dohad, v zmysle ktorého „sused sľúbil, že manželom dom daruje“ bol pravdivý, takýto právny úkon by nebol ovplyvnený rozvodom manželstva. S poukazom na ust. § 143 OZ vyplýva, že dar od suseda, bez ohľadu na existenciu manželstva, môžu účastníci konania prijať len do podielového spoluvlastníctva. Poukazuje na skutočnosť, že úmysel suseda nakladať so svojím majetkom nie je predmetom tohto konania. Akékoľvek otázky týkajúce sa vyporiadania BSM nie sú predmetom rozvodového konania.

3.1. Čo sa týka rozvratu manželstva, táto skutočnosť bola v konaní preukázaná. Vyplýva to jednak z výpovede účastníkov konania, ako aj z výpovede svedka - dcéry účastníkov konania. Podotýka, že svedok, ktorý rozvod manželstva potvrdil, bol navrhnutý manželkou, pričom aj na samotnom pojednávaní došlo k verbálnej hádke medzi manželkou a dcérou. Uvedené len podčiarkuje tú skutočnosť, že vzťahy v domácnosti účastníkov sú trvalo rozvrátené, síce žijú pod jednou strechou, avšak vyše 20 rokov s prejavom vzájomnej ľahostajnosti. Zo slov manželky vyplýva, že k určitým miestnostiam nemá ani prístup, t. j. preukázaná je aj neexistencia spoločnej domácnosti. Manželka počas konania neprejavila žiadnu snahu o záchranu svojho manželstva. Jediným dôvodom zamedzenia rozvodu z jej strany

je právne relevantná a nelogická snaha nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve tretej osoby.

4. K vyjadreniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila manželka, ktorá zotrvala na všetkých svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní. Uviedla, že nevie, odkiaľ navrhovateľ cituje tvrdenie, „že sused sľúbil, že manželom dom daruje“. Forma, akou si navrhovateľ myslí, že v budúcnosti má spolu aj s ňou nadobudnúť vlastnícke právo k domovej nehnuteľnosti, je len jeho predstavou. Keďže navrhovateľ listiny ohľadne splácania pôžičky v konaní nepredložil, vie výšku zostatku splátok iba predpokladať. Vzhľadom na to, že išlo o hypotekárny úver, pri riadnom splácaní by dlh mal byť splatený. Navrhovateľ však na súde tvrdil, že je zhruba v polovici splácania a má vyplatených zhruba 10 000 eur. Navrhovateľ pri svojom výsluchu na súde prvej inštancie nechtiac potvrdil, že jeho motívom podať návrh na rozvod je zamedzenie jej prístupu do domu. Potvrdil, že nemá známosť, z čoho vyplýva, že nemá záujem uzatvoriť iné manželstvo, nevlastní inú nehnuteľnosť, takže sa nevie odsťahovať z domu, v ktorom bývajú. Rozvodom manželstva sa tak situácia nijako nezmení, stále budú bývať v tom istom dome a denne sa budú musieť stretávať. Jediným vysvetliteľným dôvodom je to, že rozvodom by došlo k zamedzeniu jej prístupu do domu. V spoločnom rodinnom dome žije aj ich dcéra so svojou rodinou, ktorá navrhovateľa v tom podporuje a spoločne sa snažia jej čo najviac znepříjemniť život. Je na invalidnom dôchodku, spĺňa predpoklady materiálnej núdze, nie je schopná sa sama živiť, nemá žiadne úspory, ani majetok, z ktorého by si mohla zabezpečiť ani to najlacnejšie bývanie v podnájme. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že dôvodom pre podanie návrhu na rozvod manželstva nie je zamedzenie jej prístupu do domu, mal iný dôvod uviesť, ktorý však navrhovateľ žiaden neuviedol. Situácia medzi nimi sa dlhodobo nemení, je rovnaká 20 rokov. Záverom poukázala na to, že podala žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu zo dňa 14. 09. 2021, ktorú podala na OS Nové Zámky a je vedená v konaní 9C/61/2021. Zo žaloby, ako aj z listinných dôkazov vyplýva, že nemala úmysel odpredať nehnuteľnosť, a teda situácia sa nijako nezmení, keďže sú odkázaní dožiť v jednom dome, pretože peniaze na iné bývanie nemá ani jeden z účastníkov. Navrhla prerušiť rozvodové konanie až do skončenia konania vedeného na OS Nové Zámky pod sp. zn. 9C/61/2021, aby nenastalo obdobie, kedy jej navrhovateľ za pomoci jeho kamaráta C. L. znemožní bývanie v dome. K podanému vyjadreniu pripojila aj žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu zo 14. 09. 2021, predmetom ktorej je určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 04. 07. 2012.

5. K podanému vyjadreniu manželky sa vyjadril navrhovateľ, ktorý poukázal na všetky písomné a ústne vyjadrenia. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vzťahy medzi manželmi sú trvalo a nenapraviteľne rozvrátené už vyše 20 rokov a manželstvo je iba formálnym zväzkom dvoch ľudí, ktorí k sebe stratili akýkoľvek bližší vzťah. Manželstvo tým pádom nenapĺňa základné funkcie a úlohy manželstva definované v Zákone o rodine. Argumentácia manželky ohľadne vlastníckych práv tretích osôb a špekulácie o možnom nakladaní s vlastníctvom tretích osôb nie je a nemôže byť predmetom rozvodového konania. Z uvedeného dôvodu vyplýva aj neprípustnosť prerušenia predmetného konania z dôvodu prebiehajúceho určovacieho konania vedeného na OS Nové Zámky pod sp. zn. 9C/61/2021, nakoľko určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žiadnym spôsobom nesúvisí s rozvodovým konaním.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach daných dôvodom a rozsahom odvolania (v zmysle § 379 a § 380 CSP, keďže išlo o návrhové konanie - § 65 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie manželky nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle § 387 odsek 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Podľa § 387 odsek 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ustanovenia § 23 Zákona o rodine je potrebné mať za to, že jediným hmotno-právnym dôvodom je kvalifikovaný rozvrat manželstva. Základným kritériom úvahy, či manželstvo je dostatočne

vážne rozvrátené, sú hľadiská objektivne - hľadiská morálky celej spoločnosti. Ide o objektivnu skutočnosť, ktorú musí mať súd za preukázanú. Kvalifikácia stupňa rozvratu je zverená výlučne súdu, ktorý musí preskúmať, či manželstvo je dostatočne vážne narušené a dostatočne vážne rozvrátené. Manželstvo je dostatočne vážne rozvrátené vtedy, ak už nemôže plniť svoj účel. Jeho účelom je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. Počas svojej existencie plní funkciu sociálno-ekonomickú, biologickú a výchovnú. Manželstvo možno rozviesť až vtedy, keď už žiadna z týchto funkcií v manželstve sa nerealizuje.

9. Podľa ustanovenia § 18 a § 19 Zákona o rodine sú manželia povinní spolu žiť, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti, vytvárať zdravé rodinné prostredie, starať sa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov o potreby rodiny a rozhodovať spoločne o všetkých veciach, ktoré sa týkajú rodiny.

10. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vo veci zaujal správne právne závery, pretože vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil úplne a správne a vyvodil z neho aj správny právny záver. Súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami uvádzanými manželkou náležitým a presvedčivým spôsobom a jeho rozhodnutie spĺňa požiadavky kladené na zákonné rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa dôkladne zaoberal všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, vrátane tých, na ktoré poukazovala manželka. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie manželky za nedôvodné.

11. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že v danom prípade existujú objektivne dôvody, ktoré vedú k jednoznačnému záveru, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne, trvalo a dlhodobo rozvrátené, že manželstvo si roky neplní svoj účel a je len formálnym zväzkom. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva z vyjadrenia navrhovateľa, že manželstvo nefunguje 20 rokov, pričom posledných 10 a ž 15 rokov je len formálnym zväzkom. Manželia spolu nekomunikujú, manželka navrhovateľa mala počas trvania manželstva priateľa, u ktorého aj určité obdobie bývala. Spoločne neoslavujú žiadne sviatky, negratulujú si a nezvyknú spolu tráviť ani Vianoce, ani Veľkú noc. Manželia spolu nehospodária, keď sám navrhovateľ uviedol, že manželke posledných 10 rokov nedáva peniaze. Samotná manželka v konaní potvrdila, že v nehnuteľnosti, v ktorej býva s navrhovateľom a dospelou dcérou pochádzajúcou z manželstva, ako aj jej manželom a deťmi, nikto s ňou však nekomunikuje. Potvrdila, že počas manželstva mala mimomanželskú známosť, za ktorou chodila cez víkendy, avšak túto známosť ukončila v roku 2015. Skutočnosť, že rodičia spolu roky nekomunikujú, potvrdila aj vypočutá svedkyňa v konaní - dcéra účastníkov konania, pričom táto uviedla, že jednou z príčin bolo aj to, že matka mala mimomanželské známosti. Uviedla, že ona sa rovnako s matkou nerozpráva, pretože jej to tak prišlo.

11.1. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, bolo nesporne preukázané, že manželia nevedú spoločnú domácnosť, nekomunikujú spolu, nehospodária spolu, intímne spolu nežijú a nezabezpečujú ani výchovu maloletého dieťaťa, pretože dcéra pochádzajúca z manželstva je plnoletá, s vlastnou rodinou. Tieto objektivne preukázané skutočnosti de facto nespochybnila ani samotná manželka (odvolateľka), ktorá tvrdené skutočnosti navrhovateľom v konaní nepoprela. Z uvedených dôvodov je potrebné konštatovať, že manželstvo účastníkov konania si dlhodobo neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií predpokladaných Zákonom o rodine. Z vykonaného dokazovania, ale ani z podaného odvolania manželky nevyplýva, že by tu existovala možnosť obnovenia manželského spoložitia. Samotný navrhovateľ v podanom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že manželka počas konania neprejavila žiadnu snahu o zachovanie svojho manželstva. Za daných okolností, keď manželia spolu nekomunikujú, nehospodária a intímne spolu nežijú, z podaného odvolania, ale aj z vyjadrenia k odvolaniu nevyplýva ani náznak snahy o obnovenie aspoň niektorej z funkcií manželstva, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie tu už nevidel predpoklad obnovenia manželského spoložitia.

12. Z podaného odvolania manželky jednoznačne vyplýva podstatný dôvod, pre ktorý nesúhlasí s rozvodom manželstva, a to skutočnosť, že pre vyplatenie dlhov jej manžela a manžela jej dcéry previedli v minulosti spoločný rodinný dom na kamaráta a kolegu navrhovateľa C. L.. S menovaným sa mal navrhovateľ dohodnúť, že im dom vráti späť do vlastníctva, keď mu splatia pôžičku. Ďalším dôvodom, na ktorý poukazovala manželka ako odvolateľka v podanom odvolaní, je tá skutočnosť, že je invalidnou

dôchodkyňou, má viaceré zdravotné obmedzenia, nemá možnosť prispievať na náklady rodiny v takom rozsahu ako v minulosti a je v podstate odkázaná na pomoc svojho manžela a dcéry.

S uvedenými skutočnosťami a námietkami v tomto smere sa vypořádaval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, ktorý uviedol, že skutočnosti ohľadne majetku manželov je možné riešiť v iných konaniach až po rozvoze manželstva. Z obsahu spisu, a to zo spisového obalu Okresného úradu Nové Zámky, katastrálneho odboru vyplýva, že účastníci konania kúpnu zmluvou previedli svoj rodinný dom, ako aj príslušenstvo nehnuteľnosti na C. L. za dohodnutú kúpnu cenu. Je potrebné dať v tomto za pravdu navrhovateľovi, že vlastníci týchto nehnuteľností môže s domom voľne nakladať a táto skutočnosť nesúvisí s predmetom konania, ktorým je rozvod manželstva účastníkov konania. Odvolateľka v priebehu odvolacieho konania pripojila i žalobu, ktorú podala o určenie neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy, ktorou došlo k prevodu ich spoločného rodinného domu na menovaného nadobúdateľa, a preto je nesporné, že o vlastníctve účastníkov konania k rodinnému domu a príslušenstvu nehnuteľností sa bude konať v inom konaní a v prípade úspechu odvolateľky v tomto konaní sa obnoví vlastnícky stav k nehnuteľnostiam pred uzatvorením tejto kúpnej zmluvy. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom navrhovateľa, že argumentácia manželky ohľadne vlastníckych práv tretích osôb a o možnom nakladaní s vlastníctvom týchto osôb nemôže byť predmetom konania o rozvod manželstva.

13. Podľa § 164 CSP, ak sú neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

13.1. Odvolateľka sa v podanom odvolaní domáhala, aby súd prerušil rozvodové konanie do skončenia konania vedeného na OS Nové Zámky pod sp. zn. 9C/61/2021, kde predmetom konania je určenie neplatnosti právneho úkonu, a to kúpnej zmluvy zo dňa 04. 07. 2012 v znení jej dodatku, ktorou účastníci konania ako bezpodieloví spoluvlastníci odpredali žalovanému (C. L.) nehnuteľnosti zapísané Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom, kat. úz. A. na LV č. XXX.

Zákon ako jediný fakultatívny dôvod na prerušenie konania normuje zákonný dôvod, že prebieha súdne alebo iné správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd samotný dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd nepovažoval návrh odvolateľky na prerušenie konania za dôvodný, keď predmetom konania je rozvod manželstva účastníkov konania a predmetom konania, pre ktoré žiada prerušiť konanie, je určenie neplatnosti kúpnej zmluvy ohľadne nehnuteľností. V konaní vedenom na OS Nové Zámky pod č. k. 9C/61/2021 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu pre konanie o rozvod manželstva. Určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, resp. neplatnosť právneho úkonu žiadnym spôsobom nesúvisí s rozvodom manželstva, v ktorom súd posudzuje dôvody v zmysle ust. § 18 a nasl. Zákona o rodine. V prípade, že súd zistí, že sú splnené podmienky k zrušeniu manželstva rozvodom, súd postupuje striktnie podľa ust. § 22 a nasl. Zákona o rodine. Na konštatovanie existencie vážneho a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi, ktoré má za následok rozvod manželstva nemôže nijakým spôsobom vplývať a mať význam konanie o neplatnosť právneho úkonu, resp. určenie vlastníckeho práva. Z uvedených dôvodov odvolací súd návrh odvolateľky na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

14. Pokiaľ odvolateľka poukazuje na potrebu zachovania manželstva z dôvodu jej podpory členov v rodine, v chorobe a v starobe a z dôvodu, že je invalidnou dôchodkyňou, ani túto odvoláciu námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Je nesporné, že manželia si majú v manželstve pomáhať, a to najmä vo vyššom veku, hlavne v zdraví a v chorobe. Je potrebné však uviesť, že aj tieto povinnosti majú svoje medze a nie je možné ich vyžadovať v prípade, že manželstvo si dlhodobo niekoľko rokov neplní žiadnu zo svojich funkcií, pričom samotná odvolateľka sa podstatným spôsobom, a to nadväzovaním mimomanželskej známosti pričínila o rozvrat v manželstve, keď porušila manželskú povinnosť vernosti, z domu odchádzala (a robí tak aj v súčasnosti podľa tvrdenia navrhovateľa), nestarala sa o spoločnú domácnosť, ani o samotného navrhovateľa. Za takejto situácie nie je možné spravodlivo požadovať od navrhovateľa, aby zotrval v manželskom zväzku proti jeho vôli, keď samotná manželka si neplnila svoje manželské povinnosti dlhodobo. Za stavu, že manželstvo si neplní niekoľko rokov žiadnu zo svojich funkcií a navrhovateľ odmieta obnovenie manželského spolužitia, pričom ani samotná manželka sa o obnovenie manželského spolužitia nepokúsila ani po podaní návrhu na rozvod manželstva, nemal

súd prvej inštancie inú možnosť ako manželstvo účastníkov konania rozviesť. Takto zistený skutkový stav nebol narušený ani podaním odvolania zo strany manželky, ktorá namietala rozsudok súdu prvej inštancie len z dôvodov vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorú počas trvania manželstva s navrhovateľom previedli do vlastníctva tretej osoby. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a tento v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na podrobné dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 52 a § 58 CMP. Vo veci ide o konanie o rozvod manželstva, upravený Civilným mimosporovým poriadkom a odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 55 CMP. Z uvedených dôvodov rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).